

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Tiden synes at være kommet til sådan lidt historiske randbemærkninger. Det er sikkert udmærket, for jeg tror ikke, hr. Villy Søvndal forstår alle de principielle udredninger, men måske forstår han lidt anekdotisk stof og lidt randbemærkninger.

Det er jo rigtigt, at Ceausescu fik Elefantordenen. Det er faktisk også rigtigt, som hr. Troels Lund Poulsen siger, at det jo ikke var Venstre, der uddelte den. Nej, det var vel egentlig nærmest Socialdemokratiet. Det var i hvert fald Anker Jørgensen, der var statsminister, og han modtog Ceausescu på rent ud fyrstelig vis. Man kunne da måske godt gætte på, at han havde inspireret dronningen lidt til denne fornemme tildeling. Man kunne såmænd også godt forestille sig, at det var inspireret af hr. Gert Petersen, som jo i årevis havde hævet Ceausescu til skyerne, sådan som jeg har været inde på, i øvrigt bistået af Kresten Helveg Petersen, der netop på det tidspunkt havde skrevet en fuldstændig latterlig helgenbiografi om Ceausescu, hvor han havde gentaget alle de taler, han havde fået af det rumænske udenrigsministerium, og gengivet alle disse latterlige tilnavne, man gav Ceausescu som f.eks. »han, der løber stærkere end vinden«.

Jo, der var sandelig mange inspirationskilder til SF's utrolig gode forhold til Østeuropa.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Indledningsvis må jeg sige, at jeg har meget, meget svært ved at se, at hr. Jesper Langballe's bemærkning var en bemærkning til Venstres ordfører, men det kan da godt være, der er nogen, der kan forklare mig sammenhængen bagefter. Ellers er det jo et brud på forretningsordenen, men fred være med det.

Jeg vil bare spørge Venstres ordfører endnu en gang: Hvorfor blev regeringen siddende på trods af, at man havde et flertal i Folketinget mod ens udenrigspolitik? Så siger Venstres ordfører: Jamen i 1988 blev der udskrevet et valg.

I øvrigt var det ikke på baggrund af nogen fodnoter, der i 1988 blev udskrevet et valg. Men den politik startede langt tidligere. Det var allerede i 1982. Så hvorfor er det sådan, at man blev siddende på trods af det her flertal? Det er jo det, der er parlamentarisk interessant at se på.

Og så en ting mere: Jeg tror, at der var mange i 1980'erne, ligesom vi fra dansk side helt tilbage i 1952 jo sagde nej til atomvåben i Danmark. Det

kan godt være, hvis Venstre havde fået deres vilje, at vi havde haft både atomvåben og atomkraftværker i Danmark. Det skal jeg ikke kunne udelukke. Men i 1952 sagde vi jo nej til atomvåben i Danmark.

Vi har fulgt en linje fra Socialdemokraternes side, hvor vi har bekæmpet kommunismen, men vi har også fulgt en linje, hvor vi er gået ind for afrustning og afspænding i verden. Det gjorde vi også i 1980'erne. Det, vi så, var et sindssygt våbenkapløb. Vi kritiserede begge sider, både Sovjetunionen og selvfølgelig også os selv, når vi bidrog til et våbenkapløb. Det synes jeg er vigtigt at vide. Derfor er vi i Socialdemokratiet meget tilhængere af, at vi får historien på bordet. Vi er meget tilhængere af at få den frie forskning ind. Vi glæder os til resultaterne af undersøgelserne.

Modsat Venstre vil vi ikke drage nogen politiske konklusioner i en eller anden søgen efter at prøve at skabe nogle fjendebilleder eller opdele verden i sort og hvidt, hvilket ikke eksisterer. Så lad os få en nuanceret debat. Det vil jeg bare håbe at Venstres ordfører vil tage imod.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes også, vi savner svar på, hvorfor hr. Troels Lund Poulsen ikke synes, det er en god idé også at få belyst: Hvilken rolle spillede faktisk demokrati- og fredsbevægelserne i Østeuropa, i Vesteuropa og i USA i bestræbelserne på at forhindre, at det hele endte med en atomkrig?

Hr. Troels Lund Poulsen er vel fuldt ud opmærksom på, at præsident Reagan bragte verden frem lige til kanten af en atomkrig. Det var gambling ud over alle grænser med vores alle sammens liv, men takket være så mange mennesker på begge sider af jerntæppet, som ikke ville den oprustning, undgik vi det, og vi skabte muligheden for en demokratibevægelse i Østeuropa, som under Gorbatsjovs ledelse kunne få succes. Det vil vi gerne være med til at have belyst fuldt ud i alle dets aspekter, det vil vi gerne, hvis også Venstre vil det.

Så vil jeg gerne stille det mere personlige spørgsmål: Hvad mener hr. Troels Lund Poulsen med, at et opgør eller en undersøgelse vil være et smerteligt opgør for mig personlig? Hvad mener hr. Troels Lund Poulsen? Hvad skulle være smerteligt for mig? Hvad har jeg sagt eller gjort under den kolde krig, som hr. Troels Lund Poulsen kan sætte den mindste finger på? Det synes jeg han skylder mig en forklaring på. Ellers skal